

jalište engleske Kuće lordova. I gornja presuda je prihvatila to stajalište. Unatoč tome problem nije definitivno riješen, jer se vrhovni sudovi drugih država još nisu imali prilike pozabaviti ovim pitanjem, a u teoriji se iznose opravdana stajališta protiv priznavanja navedene klauzule.

B.J.

NJEMAČKI FEDERALNI SUD

Presuda od 26. IX 1957.

Popravak broda - Odgovornost brodogradilišta za štete iz sudara koje prouzrokuje brod na popravku

Brodogradilište je sklopilo ugovor o rekonstrukciji jednog bivšeg ratnog broda u kočara. Prije nego li je bila izvršena primopredaja, brodogradilište je na brod postavilo jednog svog zapovjednika radi tegljenja broda iz jednog mjesta u drugo. Na putu - tokom tegljenja - dogodio se je sudar između tegljača i tegljenog broda. Vlasnik tegljača tuži vlasnika broda koji se teglio na naknadu štete.

Sud je tužbu odbio sa slijedećim obrazloženjem:

Prema njemačkom pravu za štetu trećim osobama odgovara brodar. Brodar ne mora biti vlasnik, nego to može biti i ona osoba koja iskorištava brod u plovidbi, bez obzira da li to čini sama ili preko zapovjednika i da li je ujedno vlasnik broda ili nije. Sud je stao na stajalište da vlasnik broda u ovom slučaju nije bio brodar. To je svojstvo pripisao brodogradilištu, smatrajući nemogućim da jedan brod koji plovi nema brodara, jer bez brodara ne bi bilo ni osobe koja bi za taj brod odgovarala.

/DMF 1961, str.53-54/

B.J.

Bilješka.- Ova presuda je vrlo interesantna radi praktične važnosti pitanja kojega tretira. Budući se u gornjem slučaju radilo o brodu na kojemu nije bila posada naručitelja, to nije riješeno pitanje odgovornosti za brod na popravku koji ima naručiteljevu posadu.

B.J.